

DOM

Afsagt den 25. maj 2009 i sag nr. BS 1-702/2007:

Part 1 (Sagsøger) under konkurs
v/kurator advokat Finn Mejnertsen

Adresse 1
1606 København V
mod

Part A (Sagsøgte)
Adresse 2
8600 Silkeborg

Sagens baggrund og parternes påstande

Under denne sag, der er anlagt den 3. maj 2007, har sagsøgeren, Part 1 under konkurs ved kurator advokat Finn Mejnertsen, nedlagt påstand om:

Principal: Sagsøgte tilpligtes til sagsøger at betale 1.100.000,- med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg og til betaling sker.

Subsidiært: Sagsøgte tilpligtes til sagsøger at betale et af retten fastsat mindre beløb med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg og til betaling sker.

Sagsøgte, Part A, har nedlagt påstand principalt om frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb end påstævnte.

Sagen drejer sig om, hvorvidt sagsøgte har ydet sin daværende ægtefælle, Part 1, en omstødelig gave ved den 27. september 2005 at have oprettet en ægtepagt, hvorved en fast ejendom og en bil, som i forvejen hørte til sagsøgtens bodel, blev gjort til særeje for hende.

Oplysningerne i sagen

Ved dekret af 20. marts 2002 blev Part 1 taget under konkursbehandling som følge af, at han over for Vestjysk Bank A/S havde kautioneret for bankens tilgodehavender hos selskaberne i den såkaldte Migma-Gruppe, som primært drev virksomhed med køb og salg af fyrværkeriprodukter og diverse handelsvarer importeret fra Østen. Advokat Steen Kirk Larsen blev af Skifteretten antaget som kurator i Part 1's konkursbo. I kurators statusrapport af 24. januar 2003 er det anført, at der i konkursboet er aktiver for 1.938.104,83 kr. og passiver for i alt 51.950.000 kr. Af statusrapporten fremgår det endvidere, at boet har solgt Part 1's ejendom beliggende Adresse 3, 8600 Silkeborg, som ægteparret da benyttede til beboelse.

Ved skøde tinglyst den 27. november 2002 købte sagsøgte ejendommen Adresse 2, 8600 Silkeborg for en kontant købesum på 2.400.000 kr. Sagsøgte købte den 29. oktober 2002 nogle indboeffekter hidrørende fra Adresse 3, 8600 Silkeborg, for i alt 15.000 kr. Under sagens forberedelse har retten udmeldt statsautoriseret ejendomsmægler og valuarer, MDE Person 1 som syns- og skønsmand. Syns- og skønsmanden har i erklæring af 11. april 2008 ansat den kontante værdi af ejendommen Adresse 2, 8600 Silkeborg, til 3.700.000 kr. med normal liggetid, sædvanlig overtagelesesdag og i øvrigt på sædvanlige vilkår.

Ved brev af 9. juni 2005 fremsendte Told & Skat til Part 1 forslag til ændring af skatteansættelserne for 2002, 2003 og 2004 vedrørende løn fra selskaberne Handelsgården Engros Aps, Pro Line Fireworks Aps og fyrværkerifabrikken af 2000 Aps under tvangsopløsning og værdien af fri bil. Told & Skats forslag til ændring af skatteansættelserne udgjorde i alt omkring 8.000.000 kr. Ved skrivelsen blev Part 1 meddelt frist til den 6. juli 2005 til at fremkomme med sine bemærkninger til forslaget. Denne frist blev efter anmodning af Part 1's advokat, advokat Erik Flink senest forlænget til udløb den 14. oktober 2005.

Den 27. september 2005 oprettede sagsøgte og Part 1 ægtepagt med sålydende indhold:

"1.
Alt, hvad jeg, Part A, ejer ved nærværende ægtepagts oprettelse, samt hvad jeg fremtidigt erhverver, skal være fuldstændigt særeje for mig, jfr. retsvirkningslovens § 28, stk. 1 nr. 2.

0
Af mine Part A's væsentligste særejeaktiver nævnes ejendommen Matr. nr. 1, beliggende Adresse 2, 8600 Silkeborg og personmotorvogn Passat 1.9 TDI Variant, årgang 2000, Reg. nr. 1

Anmelder af ægtepagten var advokat Vidne 1.

Den 24. oktober 2005 traf Skat afgørelse om ændring af skatteansættelserne for Part 1 som anført i agterskrivelsen af 9. juni 2005.

Den 16. december 2005 indbragte advokat Erik Flink Skats afgørelse af 24. oktober 2005 for Landsskatteretten. Ved brev af 22. december 2005 til Told & Skat anmodede advokat Flink om udsættelse med betaling af yderligere opkrævet indkomstskat for indkomståret 2002. Denne henvendelse blev besvaret af Skat ved brev af 3. februar 2006, hvorved Skat imødekom anmodningen om udsættelse, dog betinget af sikkerhedsstillelse for henstandsbeløbet skat, som udgjorde kr. 1.311.114 kr. og arbejdsmarkedsbidrag, som udgjorde 216.610 kr.

Den 6. marts 2006 indgav sagsøgte til Statsamtet Århus ansøgning om skilsmisse. Den 14. marts 2006 rettede sagsøgte telefonisk henvendelse til Stats-

amtet Århus og oplyste, at hun ønskede ansøgningen behandlet hurtigst muligt, helst i dag eller i morgen. Den følgende dag udarbejdede Statsamtet Århus bevilling til skilsmisse.

Den 5. april 2006 indgav kammeradvokaten til retten i Silkeborg på vegne af Skatteministeriet konkurbegæring mod **Part 1**. Konkursdekret blev afsagt den 3. maj, 2006. Af Skifterettens kendelse fremgår blandt andet følgende:

"Under henvisning hertil har i hvert fald kravet på beskatning hos **Part 1** af fri bil for indkomståret 2004 en sådan karakter, at det kan danne grundlag for konkurs, idet det dog bemærkes, at SKATs krav på manglende skattebetaling for 2004 alene er opgjort til 2.616 kr. i konkursbegæringen.

Part 1 har i skifteretten erkendt at være insolvent. Da SKAT under henvisning til indholdet af afgørelsen af 24. oktober 2005 har en retlig interesse i under en ny konkursbehandling at kunne foretage en nærmere undersøgelse af **Part 1's** forhold, herunder hvorvidt denne har aktiver, der ikke er omfattet af det eksisterende konkursbo, jf. konkurslovens § 33, er betingelserne for at tage **Part 1** under konkurs opfyldt, jf. konkurslovens § 17."

Skifteretten antog Finn Mejnertsen som kurator. I kurators redegørelse af 1. september 2006 er det oplyst, at der i konkursboet er frie aktiver på ialt 947,40 kr. og passiver i henhold til konkurslovens § 97 på 5.999.086 kr.

Sagsøgerens krav er opgjort til halvdelen af friværdien i ejendommen **Adresse 2**, 8600 Silkeborg, og halvdelen af friværdien i sagsøgtes bil af mærket Passat.

Sagsøgte har til støtte for den subsidiære påstand fremlagt 4 låneaftaler mellem sagsøgte og **Person 2**, der angiveligt er indgået henholdsvis den 31. maj, den 3. august, den 20. september og den 20. oktober 2002 og som vedrører lån på 100.000 kr., 50.000 kr., 100.000 kr. og 100.000 kr. Som vittærlighedsvidner har **Vidne 2** og **Vidne 3**, **Adresse 4**, skrevet under på låneaftalerne.

Den 27. april 2006 afsagde Skatteankenævnet i Silkeborg kendelse, hvorved Skatteankenævnet fastholdt Skattekontorets kendelse af 29. juli 2004 om forhøjelse af sagsøgtes indkomst for 2002 med i alt 602.160,00 kr. . hvoraf 600.000 kr. vedrører en skønsmæssig forhøjelse som følge af et (af Skattekontoret opgjort) negativt privatforbrug. Af sagsfremstillingen i kendelsen fremgår det, at Skattekontoret ikke anser det for tilstrækkeligt dokumenteret, at de 4 lån er optaget, og at lånoptagelsen ikke bliver godskrevet ved privatforbrugsopgørelsen.

Sagsøgte har forklaret, at hun og hendes daværende ægtefælle mistede deres hus og al indbo, da han gik konkurs den 20. marts 2002. Det var hårdt for hende og parrets 2 små døtre. De fik en frist på 2-3 uger til at finde et nyt sted at bo. **Part 1's** gamle forretningsforbindelse **Person 2**

[redacted] tilbød at låne hende penge. Da de ikke havde salt til et æg, tog hun imod tilbudet med kyshånd. Pengene blev blandt andet brugt til at købe indbo fra deres tidligere hjem og til at betale udbetalingen på 50.000 kr. på ejendommen [Adresse 2], 8600 Silkeborg. Det første lånedokument blev underskrevet i hjemmet og de 3 sidste på [Part 1's] nye forretningsadresse. Det var hende der fik lånene, fordi det for eftertiden var hende, der skulle eje alle aktiverne i ægteskabet. Hun fik udbetalt pengene kontant. Hun satte ikke pengene i banken, men placerede dem i sin boks, da der hele tiden var en masse ting, der skulle betales. Pengene er aldrig blevet betalt tilbage. Vitterlighedsvidnerne kendte hun gennem [Part 1], og de var tilstede i forbindelse med underskriften på låneaftalerne, og da pengene blev udbetalt. [Part 1] fortalte hende om skattekravet, men hun har ikke i den anledning modtaget nogen henvendelse fra SKAT om, at hun kunne komme til at hæfte for [Part 1's] skattegæld. I starten af 2005 skulle [Part 1] overtage et smykkefirma i Italien, og han skulle have meget rejseaktivitet. Hun ønskede at sikre, at børnene ikke igen skulle komme ud for at flytte fra hus og hjem, såfremt der skete [Part 1] noget på bilrejserne til og fra Italien. Hun kontaktede derfor advokat [Vidne 1] i slutningen af foråret 2005, og han lavede et udkast til en ægtepagt. Hun og [Part 1] og børnene fløj herefter til Italien på ferie. Da de kom tilbage fra ferie, og [Part 1] blev varetægtsfængslet den 2. august 2005, kontaktede hun atter advokat [Vidne 1], fordi hun nu ville have ægtepagten på plads. De holdt et møde og hun underskrev ægtepagten. Advokat [Vidne 1] tog ægtepagten med ved et besøg hos [Part 1] i arresten og fik hans underskrift. [Part 1] blev løsladt den 19. december 2005. I løbet af februar 2006 fandt hun ud af, at [Part 1] havde været hende utro. Hun besluttede sig straks for, at hun ville skilles og rettede henvendelse til statsforvaltningen. Hun ville ud af det så hurtigt som muligt, da det nu drejede sig om følelser og ikke om økonomi. I forbindelse med oprettelse af ægtepagten talte hun og [Part 1] ikke om, at de skulle skilles.

Advokat [Vidne 1] har som vidne forklaret, at han var forsvarer for [Part 1] under en sag om blandt andet overtrædelse af straffelovens § 289. Der blev afsagt dom i sagen af retten i Århus den 6. december 2006, og [Part 1] blev idømt fængsel i 2 år og 6 måneder. [Part 1] ankede dommen til Landsretten og blev senere frifundet. I foråret, muligt, 2005 talte han både med sagsøgte og [Part 1] om oprettelse af en ægtepagt. De holdt ikke noget møde, men han havde telefonisk kontakt med ægtefællerne. [Part 1] var bekymret for, om den nye gren af hans virksomhed med drift af et smykkefirma i Italien skulle mislykkes og han frygtede endvidere, at han efter at være blevet varetægtsfængslet ikke skulle kunne holde liv i virksomheden. Han var endvidere bekymret for, at han skulle komme ud for et uheld på køreturene til Italien. Han ønskede at sikre, at børnene og hans hustru kunne blive boende. Han havde ikke indtryk af, at der var tale om, at ægteparret skulle skilles. Han vidste, at sagsøgte ejede bilen og huset og, at de inden ægtepagten havde fællesjeje. Han har ikke rådgivet ægteparret om, at det ville være en god idé at lave en ægtepagt af hensyn til SKATs krav mod [Part 1]

[redacted], idet han slet ikke var bekendt med SKATs krav.

Vidne 3 [redacted] har forklaret, at han har været ansat i et af selskaberne i Migma-Koncernen. Forevist låneaftalerne mellem sagsøgte og **Person 2** [redacted] har vidnet forklaret, at han kan huske, at han skrev under som vitterlighedsvidne på låneaftalerne. Aftalerne blev underskrevet på **Vidne 2's** [redacted] kontor. En gang lå der penge på bordet og en gang lå der penge i konvolut. Han talte dem ikke. Han boede på daværende tidspunkt på **Adresse 4** [redacted]. Han husker ikke, hvornår han meddelte adresseændring fra sin tidligere adresse til **Adresse 4** [redacted].

Vidne 2 [redacted] har forklaret, at han i efteråret 2000 blev ansat som økonomichef i Migma-Gruppen. Han lærte da sagsøgte at kende. **Person 2** [redacted] var hovedleverandør til Migma-Gruppen og havde butikker i blandt andet Århus, Herning og Silkeborg. Engang imellem besøgte **Person 2** butikkerne og tog omsætningen med hjem. **Person 2** kunne godt lide at have pengene i hånden. Han var tilstede og skrev under som vitterlighedsvidne, da sagsøgte og **Person 2** underskrev låneaftalerne. De første låneaftaler blev underskrevet i privaten, mens resten af aftalerne blev underskrevet på hans kontor på **Adresse 4** [redacted]. Lånene blev udbetalt til sagsøgte kontant.

Part 1 [redacted] har forklaret, at han nu bor i Italien. Da han i foråret 2005 skulle starte virksomhed op i Italien, ville han og sagsøgte, at børnene kunne blive boende og undgå en gentagelse af situationen fra 2002, da han første gang blev erklæret konkurs. Det var helt klart sagsøgte, der ønskede noget på skrift. Han talte med advokat **Vidne 1** [redacted], som da var hans beskikkede forsvarer, eller med advokat Erik Flink, som var hans skatteadvokat, og en af disse advokater anbefalede oprettelse af en særejeægtepagt, da der ikke herved skete kreditorerne nogen yderligere skade. SKAT har ikke kontaktet sagsøgte i anledning af skattekravene mod ham. Af de 7-8 skattekrav, som er blevet rejst mod ham siden 2002, er der kun 2 verserende sager, herunder kravet fra 24. oktober 2005. Landskatteretten har stadfæstet SKATs afgørelse, men han har anmodet om genoptagelse af sagen. Efter en julefrokost i 2005 i Ålborg var han sagsøgte utro. Den pågældendes 2 sønner begyndte at tale om det og han valgte så at fortælle det til sagsøgte. Sagsøgte ville så skilles med det samme.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har gjort gældende, at ægtepagten udgør en gave og, at betingelserne for omstødelse i konkurslovens § 64, stk. 2 er opfyldt.

Sagsøgeren har nærmere anført, at ægtepagten må sidestilles med et forhåndsafkald på boslod i forbindelse med skilsmissen, da sagsøgte og **Part 1** [redacted] anså skifte for overvejende sandsynligt og nært forestående, da de oprettede ægtepagten. Det er uden betydning, om skilsmissen skyldes økonomiske forhold, utroskab, eller Skats mulighed for efter kildeskattelø-

vens § 72, stk. 2, at foretage udlæg i sagsøgtes aktiver for **Part 1's** **gæld**. Ægtepagten er oprettet senere end 2 år før fristdagen den 5. april 2006 og det er ubestridt, at **Part 1** var insolvent ved ægtepagtens oprettelse den 27. september 2005. Da Skat har bestridt validiteten af de lån, som sagsøgte har påstået, hun fik af **Person 2**, har sagsøgte bevisbyrden for, at der er tale om reelle låneforhold. Denne bevisbyrde har sagsøgte ikke løftet. Sagsøgte har undladt at opfylde sagsøgerens provokation om at oplyse navnet på den tredje part, som til brug for skilsmissen har afgivet erklæring om utroskab. Det er sagsøgte, som har bevisbyrden for, at ægtefællernes pludselige oprettelse af ægtepagten er uden sammenhæng med den efterfølgende skilsmisse.

Sagsøgte har gjort gældende, at sagsøgeren ikke har ført bevis for, at ægtepagten blev oprettet med henblik på ægtefællernes forestående skilsmisse og skifte. Det bestrides, at det er sagsøgte, som har bevisbyrden for, at ægtepagtens oprettelse ikke havde nogen sammenhæng med parternes skilsmisse. Subsidiært gøres det gældende, at bevisbyrden er løftet. Det bestrides, at sagsøgte ved oprettelsen af ægtepagten vidste, at **Part 1** 3 måneder senere ville være sagsøgte utro. Det bestrides, at sagsøgte er blevet gjort opmærksom på, at der på grund af hendes daværende ægtefælles skattekrav var mulighed for, at hendes aktiver kunne gøres til genstand for udlæg for ægtefælles skattegæld. Vedrørende den subsidiære påstand har sagsøgte gjort gældende, at sagsøgtes bodel pr. 27. september 2005 skal nedskrives med 350.000 kr., idet sagsøgte havde optaget lån af denne størrelse, og idet lånene ikke er tilbagebetalt.

Rettens begrundelse og afgørelse

Det er ubestridt, at oprettelse af ægtepagt med det indhold som fremgår ovenfor ikke var nødvendigt for at hindre, at **Part 1's** kreditorer kunne gøre krav på fyldestgørelse i sagsøgtes aktiver, herunder ejendommen **Adresse 2** og bilen af mærket Passat. Det må lægges til grund, at oprettelse af en ægtepagt med det anførte indhold kun kunne få betydning for sagsøgtes økonomiske stilling og sagsøgtes mulighed for at sikre, at hun og børnene kunne blive boende i den hidtidige bolig og have rådighed over bilen, hvis hun og **Part 1** skulle skilles og det måtte forudses, at der på ny ville blive indgivet konkursbegæring mod **Part 1** eller såfremt SKAT ville benytte sig af muligheden for efter kildeskattelovens § 72, stk. 2 at søge sig fyldestgjort i sagsøgtes aktiver. Da ægtepagten blev oprettet knap 4 måneder efter, at SKAT den 9. juni 2005 havde forhøjet **Part 1's** indtægt for årene 2002 til 2004 med et betragteligt millionbeløb og, da begæringen om skilsmisse blev indgivet 3 dage inden den af SKAT meddelte frist for sikkerhedsstillelse som betingelse for at imødekomme **Part 1's** ansøgning om henstand med skattebetalingen samt, da skilsmisse som følge af utroskab i det allervæsentligste beror på parterne selv, finder retten, at sagsøgte, da hun underskrev ægtepagten måtte anse skilsmisse for nært forestående. Retten finder derfor, at indgåelse af

ægtepagten må betragtes som en gave til sagsøgte.

Efter de forklaringer, som sagsøgte og vidnerne [redacted] Vidne 2 og [redacted] Vidne 3 har afgivet om omstændighederne ved underskrift af låneaftalerne og om långiveren samt om sagsøgtes umiddelbare behov for at have rådighed over større kontante midler, finder retten, at de lån, som [redacted] Person 2 har ydet sagsøgte er reelle. Da lånene endnu ikke er tilbagebetalt, skal halvdelen heraf fratrækkes i sagsøgerens krav. Sagsøgeren får derfor medhold i, at sagsøgte inden 14 dage skal betale 925.000 kr med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg og til betaling sker.

I sagsomkostninger skal sagsøgte til sagsøgeren betale 125.312,50 kr., hvoraf 22.500 kr. er godtgørelse af sagsøgerens udgifter til retsafgift af det beløb, som sagsøgeren har fået medhold i, 9.562,50 kr. udgør godtgørelse af sagsøgerens udgifter til udpegning og honorering af skonsmand, og 93.750 kr. udgør sagsøgerens udgifter til advokatbistand.

Thi kendes for ret:

Inden 14 dage betaler sagsøgte [redacted] Part A, til sagsøgeren, [redacted] Part 1, 925.000 kr. Inden samme frist betaler sagsøgte i sagsomkostninger til sagsøgeren 125.312, 50 kr.

Dommer [redacted]